

Matkalla ikuisuuteen

Mihin ihmisen sielu joutuu?

Ovatko taivas ja helvetti olemassa?

Oletko valmistautunut tulevaisuuteen?

Ihmisen arvo ja iankaikkisuus. Oletko koskaan pohtinut mitä ihmiselle tapahtuu kuollessa? Oletko ajatellut, että olet iäisyysolento, jonka elämä jatkuu kuoleman jälkeen? Ruumis, joka meillä nyt on, on kuin talo, joka lahoaa ja häviää, mutta asukas eli sielu talon sisällä on iankaikkinen. Sielu jatkaa olemassaoloaan senkin jälkeen, kun ihmisen ruumis tulee maaksi jälleen. Nykyinen ruumiimme on vain väliaikainen asuinsija. Se tulee ilmi mm. seuraavista Uuden testamentin jakeista, joissa Paavali ja Pietari vertasivat ihmisen ruumista majaan:

- (2 Kor 5:1) Sillä me tiedämme, **että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan**, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen majaan taivaissa, joka ei ole käsin tehty.

- (2 Piet 1:13,14) Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä.

14 Sillä minä tiedän, **että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti**, niinkuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti.

Jotkut sanovat, ettei meillä ole iankaikkista ja ruumiista erillistä sielua. Heidän mukaansa, kun ihminen kuolee ja ruumis mätänee, merkitsee se kaiken olemassaolon loppua.

Nämä ihmiset eivät kuitenkaan voi todistaa näkemystään oikeaksi. Se perustuu uskoon siihen, että kuollessa kaikki lakkaa, mutta miten tämän voi osoittaa oikeaksi? Tämä näkemys on myös ristiriidassa monien leikkaussalikkokemusten kanssa, joissa ihminen voi nähdä itselleen tehtäviä toimenpiteitä ruumiin ulkopuolella. Jos nämä kokemukset ovat aitoja, viittaa se sielun tai hengen erilliseen olemassaoloon ruumiin ulkopuolella.

Mihin ihmisen sielu joutuu? Jos ihmisen sielu jatkaa olemassa-olnaan kuoleman jälkeen, mihin ihmisen sielu sitten joutuu? Yksi yleinen näkemys tällä alueella on jälleensyntymisoppi. Siinä oletetaan, että sielumme siirtyy välittömästi tai jonkin väliajan jälkeen uuteen ruumiiseen. Itämaisessä käsityksessä ihminen voi jälleensyntyä myös eläimen muodossa, mutta länsimaissa yleensä uskotaan ihmisen pysyvän koko ajan ihmisenä.

Jälleensyntymisopin suurin ongelma kuitenkin on, että emme muista menneistä elämistä mitään. Jos jälleensyntyminen olisi totta, tulisi meidän muistaa jotakin menneistä elämistä, koska nykyisestäkin elämästä voimme muistaa tuhansia tapahtumia. Miksi emme kuitenkaan muista? Pelkästään tämän pitäisi riittää osoittamaan tämä ajatus vääräksi.

Jopa H.B. Blavatsky, teosofisen seuran perustaja, ja henkilö, joka ehkä eniten teki jälleensyntymisoppia tunnetuksi länsimaissa 1800-luvulla, on myöntänyt, ettei meillä ole muistoja menneistä elämistä.

"Voidaan kenties sanoa, ettei kuolevaisen ihmisen elämässä ole mitään sellaista sielun eikä ruumiinkaan kärsimystä, joka ei olisi suoranaista hedelmää ja seurausta jostakin edellisessä olomuodossa tehdystä synnistä. Mutta toisaalta hänen nykyiseen elämäänsä ei sisälly siitä muiston häivääkään."

Mikä on sitten kristillisen uskon vastaus asiaan? Sen mukaan on olemassa vain kaksi vaihtoehtoa, mihin ihminen menee: taivas tai helvetti. Ei ole mitään välitilaa näiden välillä, vaan ihmisen sielun lopullinen asuinsija on jommassakummassa paikassa. Tämä näkemys perustuu erityisesti Jeesuksen Kristuksen arvovaltaan. Hän puhui taivaasta ja helvetistä enemmän kuin kukaan muu, ja hänellä on varmasti tietoa rajantakaisista oloista, koska hän on Jumalan Poika, joka tuli taivaasta tänne maan päälle (*Joh 6:38 Sillä minä olen tullut taivaasta...*). Hän myös sanoi: *"Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette*

tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne." (Joh 8:23,24).

Jeesuksen varoitukset helvetistä sekä mahdollisuudesta päästä taivaaseen tulisi siis ottaa vakavasti. Jos helvettiä ei olisi, ei kai hän pelkästä olemattomuudesta olisi varoittanut? Mm. seuraavat jakeet viittaavat helvetin olemassaoloon ja tuomioon ennen sitä:

- (Ilm 20:12-15) Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; **ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.**

13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, **ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.**

14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

15 **Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.**

- (Matt 25:41,46) Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, **siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.**

46. Ja nämä menevät pois **iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.**"

- (Matt 8:11,12) Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja lisäksi ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa;

12. **mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.**"

- (2 Tess 1:9) Heitä kohtaa silloin **rangaistukseksi iankaikkinen kadotus** Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,
- (Matt 16:26) **Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon?** Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?

Eräs syy suhtautua vakavasti elämän jatkumiseen ja nimenomaan helvetin mahdollisuuteen ovat negatiiviset kuolemanrajakokemukset. Esim. Maurice Rawlings, joka on elvyttänyt kliinisesti kuolleita vuosikymmenien ajan, toteaa kahdessa kirjassaan, että lähes joka toisella elvytyksen jälkeen haastatelluilla on ollut tuskallisia ja piinallisia kokemuksia (Samoin toteaa tohtori Charles Garfiel Robert Kastenbaumin kirjassa "Is there life after death?"). Hän totesi, että usein nämä tuskalliset kokemukset painuvat nopeasti alitajuntaan, mutta jos potilaita haastateltaisiin välittömästi elvytyksen jälkeen, löydettäisiin pahoja kokemuksia todennäköisesti yhtä paljon kuin hyviä. Hän kirjoittaa eräästä tällaisesta tapauksesta kirjassaan "Kuoleman tuolla puolen" (s. 12,13):

Ennen kuin keräsin aineistoa tätä kirjaa varten, pidin henkilökohtaisesti useimpia kuolemanjälkeisiä kokemuksia mielikuvituksen tai arvelujen tuotteina. Useimmat kuulemani tai lukemani tapaukset olivat mielestäni hapenpuutteesta johtuvia mielen euforisia harhailuja. Sitten eräänä iltana vuonna 1977 elvytin kauhistunutta potilasta, joka sanoi olevansa helvetissä. Hän rukoili minua vetämään hänet pois helvetistä ja estämään hänen kuolemansa. Kun tajusin, miten aidon ja äärimmäisen pelon vallassa hän oli, minäkin pelästyin. Myöhemmin kohtaamani potilaat, joilla on ollut näitä pelottavia kokemuksia, ovat herättäneet minussa pakottavan tarpeen

kirjoittaa tämä kirja. Nyt olen varma, että kuolemanjälkeistä elämää on eivätkä kaikki kuolemanjälkeiset olotilat ole hyviä.

On olemassa myös kuvauksia rajantakaisesta elämästä. Esim. Jeesus kertoi Luukkaan 16:ssa luvussa rikkaasta miehestä tuonelassa, jonne hän joutui tämän elämän jälkeen. Lisäksi yhden kuvauksen tuonpuoleisesta elämästä voimme löytää 1600-luvulla eläneen saarnamiehen John Bunyanin kirjasta *Näkyjä taivaasta ja helvetistä (Sama henkilö on kirjoittanut myös tunnetun "Kristityn vaellus"-kirjan, joka on Raamatun jälkeen levinnein kristillinen kirja.)*. Tässä kirjassa mainitaan eräästä kadotetusta henkilöstä. Tämä henkilö kertoo, miten hän katui sitä, ettei ollut ottanut pelastusasiaa vakavasti, vaan oli toistuvasti kääntänyt selkänsä Jumalan kutsulle. Oletko samanlainen henkilö, joka on ylimielinen ja välinpitämätön kaikkein tärkeimmän asian suhteen?

"Oi, kirottua, kurjaa! Kirottu koko iäisyydeksi! Kuinka narri-
maisesti olenkaan tehnyt itselleni! Mihin tyhmään mielettö-
myyteen olinkaan syyllinen valitessani synnin lyhyen nautin-
non näin kalliin iankaikkisen vaivan hinnalla! Kuinka usein mi-
nulle sanottiinkaan, että niin tulisi käymään! Kuinka usein va-
roitettiin kaan jättämään synnin polut, jotka varmasti saattai-
sivat minut iankaikkisen kuoleman kammioihin! Mutta minä
kuuron tavoin, en kallistanut korviani noille varoituksille,
vaikka he varoittivat niin viisaasti. He sanoivat minulle usein,
että minun lyhytaikainen nautintoni tulee pian vaihtumaan
iankaikkiseen vaivaan. Ja nyt liian surullinen kokemukseni sa-
noo minulle sen, se sanoo sen todellakin, mutta on liian myö-
häistä auttaa, sillä minun iankaikkinen osani on määrätty ai-
naisiksi.

Miksi minulle oli annettu tilaisuus? Miksi minut oli varus-
tettu kuolemattomalla sielulla? Miksi niin vähän välitin siitä?
Oi, kuinka oma laiminlyöntini viiltääkään minua

kuolettavasti, ja kuitenkin tiedän, etten voi enkä saa kuolla. Mutta elää kuolettavaa elämää on pahempaa kuin kymmentuhatta kuolemaa, ja kuitenkin olisin kerran voinut tulla autetuksi tästä, mutta en tahtonut! Oi, tämä on se kalvava mato, joka ei koskaan kuole. Olisin kerran voinut olla onnellinen; kerran minulle tarjottiin pelastusta, mutta minä vastustin sitä. Jos se olisi tapahtunut vain kerran, ja olisin sitä vastustanut, olisi sekin ollut anteeksiantamaton tyhmyys, mutta sitä tarjottiin tuhatkin kertaa, ja kuitenkin yhtä usein (niin kurja minä olin) vastustin sitä. Kirottu synti, joka petollisella nautinnollaan lumooa ihmiskuntaa iankaikkiseen perikatoon! Jumala kutsui minua usein, mutta yhtä usein minä vastustin. Hän ojensi kätensä, mutta en välittänyt siitä. Kuinka usein asetuinkaan Hänen käskyjään vastaan, kuinka usein vastustinkaan Hänen nuhteitaan! Mutta nyt on tilanne muuttunut, sillä nyt Hän seuraa minun onnettomuuttani ja pilkkaa häviötäni, joka on tullut minun osakseni. Hän olisi voinut auttaa minua silloin, mutta minä en tahtonut. Sen tähden nämä ainaiset tuskat, ovat vain palkka omista teoistani, joita olen tuomittu kärsimään." (John Bunyan: Näkyjä taivaasta ja helvetistä, s. 66-68)

Jos helvetti on olemassa, onko Jumalan tahto, että ihminen joutuu sinne? Tähän suora vastaus on: Jumala haluaa jokaisen ihmisen pelastusta, mutta ihminen itse voi torjua pelastuksen, kuten edellisessä lainauksessa osoitettiin. Jumala ei ole tehnyt ihmisestä robotteja, eikä pelasta ketään väkisin, vaan ihmisen itsensä tulee tehdä valinta sen suhteen, haluaako hän pelastua vai ei. Jumalan tahto pelastaa jokainen ihminen ja hänen rakautensa meitä kohtaan ilmenevät mm. seuraavissa jakeissa:

- (1 Tim 2:3,4) Sillä se on hyvää ja otollista **Jumalalle**, meidän vapahtajallemme,

4. joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

- (2 Piet 3:9) ...sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.

- (Joh 3:16) **Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut**, että hän antoi ainokaisen Poikansa, **ettei yksikään**, joka häneen uskoo, **hukkuisi**, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Millä ehdoilla ihminen sitten pelastuu? Koska kyseessä on Jumalan valtakunta ja taivas, on ensimmäinen lähtökohta se, että meidän on toimittava Jumalan ehdoilla.

Mitkä sitten ovat olennaisia asioita tällä alueella? Tässä asiassa kannattaa kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

Katumattomat eivät peri Jumalan valtakuntaa. Ensinnäkin kysymys siitä, kuka joutuu helvettiin. Vastaus tähän on yksinkertainen. Sinne joutuvat kaikki vääryyden tekijät, eli väärät eivät peri Jumalan valtakuntaa, kuten seuraavat jakeet osoittavat:

- 1 (Kor 6:9,10) **Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö.** Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset,

10 eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

- (Ilm 22:14,15) Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

15. Ulkopuolella ovat koirat ja **velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.**

Mutta, mutta. Tässä ei ole kaikki. Vaikka jokainen meistä on syyllistynyt johonkin syntiin ja vääryyteen, voi ihminen saada anteeksi, kun hän kääntyy Jumalan puoleen, katuu syntejään sekä tunnustaa ne Jumalalle. Paavalikin oli ennen uskoontuloaan pilkkaaja, vainooja ja väkivallantekijä, mutta sai kaiken anteeksi. Niinpä hän kirjoitti Jumalan armosta itseään kohtaan seuraavasti:

- (1 Tim 1:12 Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa

13 minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa;

14 ja meidän Herraamme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.

16 Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.

Synnit eivät siis estä ihmistä perimästä iankaikkista elämää. Sen sijaan katumattomuus ja ettei ihminen halua tehdä parannusta synneistään, on esteenä pelastukselle. Siksi meidän on toimitava kuin Jeesuksen vertauksessa oleva tuhlaajapoika, joka kääntyi isänsä puoleen ja tunnusti syntinsä. Sama asia, syntien tunnustaminen, on tarpeellista myös sen jälkeen, kun olemme jo tulleet uskoon ja sitten uudelleen langenneet syntiin. Emme ole täysin vapaita synnistä vielä pelastuksen jälkeenkään. Siksi meidän on syytä tunnustaa syntimme mahdollisimman pian.

Joka tapauksessa Jeesuksen vertaus tuhlaajapojusta osoittaa hyvin, miten meidän tulee toimia, jos haluamme periä iankaikisen elämän. Vertauksen tuhlaajapoika sai heti kaiken anteeksi tunnustettuaan syntinsä ja kääntyytään isänsä puoleen:

- (Luuk 15:11-20) Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa.

13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika koki kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti.

14 Mutta kun hän oli kaikki tuhlanut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

15 Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

18. Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi

19. enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'

20. Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

Myös seuraavat jakeet viittaavat siihen, miten meidän kannattaa tunnustaa Jumalalle syntimme, jotka painavat mieltämme.

- (1 Joh 1:9) **Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi** ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

- (San 28:13) Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.

Älä torju Jeesusta! Kääntyminen rukouksessa Jumalan puoleen on siis ensimmäinen askel pelastukseen. Jumala ei pelasta kehtään automaattisesti, vaan ihmisen itsensä täytyy kääntyä Jumalan puoleen.

Kuitenkaan ihmistä ei sellaisenaan pelasta katumus, katumusharjoitukset tai mitkään teot, joilla ihminen yrittää lähestyä Jumalaa. Niiden kautta emme voi saada pelastusta, koska olemme kaukana täydellisyydestä. Siksi jokaisen on syytä ymmärtää, että ihminen itsessään on pelastukseen nähden kuin hukkuva, joka ei voi auttaa itseään. Hänellä ei ole mitään mahdollisuutta auttaa itseään, vaan pelastuksen ja avun on tultava ulkopuolelta.

Miten tämä asia sitten ratkeaa? Vastaus on yksinkertainen. Kun ihminen on huomannut, ettei hän voi pelastaa itseään, tulee avuksi evankeliumi siitä, miten Jeesuksessa, Jumalan Pojassa, on syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä (*Kol 1:14 Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen*). Hän on kuin pelastusvene tai pelastusrenkas, jonka varaan ihminen voi laittaa koko elämänsä. Itse asiassa koko Uusi testamentti kertoo siitä, miten Jeesus vei syntimme ristille, jotta ne eivät olisi esteenä Jumalan ja meidän välillä. Seuraavat jakeet viittaavat siihen, miten Jumala oli Kristuksessa Jeesuksessa ja miten synnit on sovitettu hänen kauttaan:

- (2 Kor 5:18-20) **Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta** ja antanut meille sovituksen viran.

19. **Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa** eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

20. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

- (1 Joh 4:9,10) Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

10. **Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.**

Niinpä, kun käännyimme rukouksessa Jeesuksen Kristuksen puoleen sekä toivotamme hänet elämäämme, voimme saada syntien anteeksiantamuksen ja pelastuksen. Hän on ainoa tie Jumalan yhteyteen, koska hän on kantanut syntimme ristille. Jos torjumme hänet, joudumme itse maksamaan synneistämme helvetissä. Älä siis torju Jeesusta, vaan toivota hänet tervetulleeksi elämääsi. Jeesuksen asema pelastajana tulee ilmi mm. seuraavissa jakeissa:

- (Joh 6:67-69) Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "**Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat;**

69. ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."

- (Joh 14:6) Jeesus sanoi hänelle: "**Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.**

- (Joh 5:40) Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä **iankaikkinen elämä**, ja ne juuri todistavat minusta; **40 ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän.**

- (Apt 10:43) Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa **synnit anteeksi hänen nimensä kautta.**"

- (Apt 13:38,39) Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, **että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus**

39. ja että jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla.

Jos olet toivottanut Jeesuksen elämäsi ja laitit uskosi eli luottamuksesi pelastuksen asiassa häneen (*Apt 16:31 Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi"*), voit rukoilla esim. seuraavalla tavalla:

Pelastusrukous: Herra, Jeesus, käänny sinun puoleesi. Tunustan, että olen tehnyt syntiä sinua vastaan ja etten ole elänyt sinun tahtosi mukaan. Tahdon kuitenkin kääntyä synneistäni ja seurata sinua koko sydämestäni. Ja uskon myös, että syntini ovat anteeksiannetut sinun sovitustyösi kautta ja että olen sinun kauttasi saanut iankaikkisen elämän. Kiitän siitä pelastuksesta, jonka olet minulle lahjoittanut. Amen.

Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi (Ilm 22:17)

